

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۰۱ سپتمبر ۲۰۱۴

دگرگونی بزرگ در جبهه سعودی ها

Le grand retournement saoudien

با وجود این که عربستان سعودی از ۳۵ سال پیش از تمام جنبش های جهاد طلب به انضمام افراطی ترین آنها پشتیبانی کرده است، اینگونه به نظر می رسد که ریاض به شکل ناگهانی سیاست خود را تغییر داده است. عربستان سعودی با احساس خطر از حمله احتمالی امارات اسلامی که روزی بنیان های خودش را هدف بگیرد، دستور نابودی این سازمان را صادر کرد. ولی خلاف ظواهر امر، امارات اسلامی همچنان از سوی ترکیه و اسرائیل پشتیبانی می شود و نفت ر بوده شده توسط اسلامگرایان افراطی با میانجیگری آنها در اروپا به فروش می رسد.

شبکه ولتر | ۲۹ اگست ۲۰۱۴

پیشگفتار: امارات اسلامی محصول غرب است

همگامی شورای امنیت علیه امارات اسلامی و رأی برای منشور ۲۱۷۰ چیزی نیست به جز یک نمایش ظاهری و مشخصاً برای حفظ ظاهر. با این وجود، چنین نمایشاتی نمی تواند هیچ یک از پشتیبانی های دولتی که امارات اسلامی از آن برخوردار بوده را به فراموشی بسپارد، یعنی پشتیبانی هائی که هنوز هم از آن برخوردار است.

اگر خودمان را تنها به رویدادهای اخیر در عراق محدود کنیم، همه دیدیم که این مبارزان اسلامگرا در ستون های هاموی High Mobility Multipurpose Wheeled Vehicle کاملاً صفر کیلومتر و نو که به تازگی از کارخانه جنرال موتور امریکا بیرون آمده بود و به همین گونه مسلح به تجهیزات مدرن نظامی اوکرائینی که این نوع سلاح ها نیز کاملاً نو بود، وارد کشور عراق شدند. با چنین ساز و برگ رزمی بود که سلاح های امریکائی ارتش عراق را به غنیمت گرفتند. علاوه بر این برای همگان جای شگفتی بود که امارات اسلامی کارشناس امور مدنی در اختیار داشته باشد که همزمان مدیریت امور تمامی منطقه اشغالی آنها را به عهده بگیرد، کارشناسان امور ارتباطاتی برای اینترنت و تلویزیون. این متخصصان مستقیماً در فورت برگ Fort Bragg آموزش دیده بودند (پایگاه نظامی امریکائی در کارولینای شمالی، ستاد نیروهای ویژه ارتش ایالات متحده امریکا، هشتاد و دومین لشکر هوابرد). اگر چه روی گزارشات مربوطه سانسور برقرار کرده است، ولی ما از راه آژانس بریتانیائی رویترز می دانیم که جلسه سرّی کنگره در ماه جنوری ۲۰۱۴ برای تأمین مالی و ارسال سلاح برای ارتش آزاد سوریه، جبهه النصره و امارات اسلامی (داعش) تا ۳۰ سپتمبر ۲۰۱۴ رأی موافق داده است(۱). چند روز دیرتر، «العربییه» مدعی بود که شاهزاده عبدالرحمان فرمانده واقعی امارات اسلامی است(۲).

روی این عکس که توسط امارات اسلامی منتشر شده، بی هیچ ابهامی یکی از مبارزان را می بینیم (سمت چپ عکس) که تفنگ فاماس، تفنگ رسمی ارتش فرانسه را در دست دارد، در حالی که فرانسه هر گونه رابطه با این سازمان را انکار کرده است. در واقع، فرانسه برای ارتش آزاد سوریه اسلحه فرستاده که دو سوم از آن به جبهه النصره (یعنی القاعده در سوریه)، به همین گونه پرونده دیگری که توسط سوریه به شورای امنیت در سازمان ملل متحد فرستاده شده این موضوع را تأیید می کند. سپس، چندین گروه از سازمان النصره به ارتش امارات اسلامی پیوستند. علاوه بر این، خلاف اعلامیه های رسمی، فرماندهی امارات اسلامی، خلیفه کنونی ابراهیم، در عین حال عضو مرکز فرماندهی ارتش آزاد سوریه نیز بود.

سپس، در ۶ فیوروری، وزیر امنیت داخلی ایالات متحده وزرای امور داخلی کشورهای اروپائی را در لهستان به جلسه ای ویژه فراخواند تا از آنها درخواست کند که به جهاد طلبان اروپائی در شامات که قصد بازگشت به کشورهای مبدأ خودشان را دارند، اجازه بازگشت ندهند. به این ترتیب امارات اسلامی برای حمله به عراق نفرات کافی در صفوف خود خواهد داشت (۳). سرانجام در اواسط فیوروری، جلسه ای طی دو روز با شرکت رؤسای سرویس های مخفی کشورهای هم پیمانی که در سوریه دخالت دارند برگزار شد که مطمئناً مرتبط بود به آماده سازی حمله امارات اسلامی به عراق (۴). (گزارش اگست ۲۰۱۲ درباره تعصب مذهبی نزد به اصطلاح «اپوزیسیون دموکراتیک»)

جای شگفتی بسیار است که رسانه های بین المللی را می بینیم که ناگهان به افشای جنایات جهاد طلبان می پردازند، در حالی که اسلام گرایان افراطی از سه سال پیش بی وقفه در حال ارتکاب به همین رفتارهای جنایتکارانه بوده اند. سر بریدن و به چلیبا کشیدن افراد در گذرگاه های همگانی شهرها و روستاها پدیده تازه ای نیست: به عنوان مثال، امارات اسلامی در محله بابا عمرو در فبروری ۲۰۱۲، دادگاه اسلامی بر پا نمود و ۱۵۰ نفر را به مرگ با قطع سر محکوم کرد، و چنین موردی نه واکنش غرب را برانگیخت و نه سازمان ملل متحد (۵).

در ماه می ۲۰۱۳، فرمانده بریگاد الفاروغ از ارتش آزاد سوریه (میان راه های مشهور) ویدئویی منتشر کرد که در آن صحنه قطعه قطعه کردن یک سرباز سوری را نشان می داد که در پی همین صحنه یکی از سربازان میانه رو و دموکرات و اسلامگرا قلب (مترجم: به تعبیر دیگری ریه) مقتول را به دندان می کشد و می خورد. در آن دوران، غربی ها سعی می کردند این جهاد طلبان را به عنوان «اپوزیسیون میانه رو» معرفی کنند که ناامیدانه برای دموکراسی مبارزه می کنند. حتی بی بی سی با آن فرد آدمخوار گفت و گو کرد و برای او این فرصت را فراهم ساخت تا کار خود را توجیه کند.

هیچ تردیدی وجود ندارد که تفاوتی که لوران فیبوس بین جهاد طلبان «میان راه رو» (ارتش آزاد سوریه و جبهه النصره - یعنی القاعده - تا آغاز ۲۰۱۳) و جهاد طلبان «افراطی» (جبهه النصره از تاریخ ۲۰۱۳ و امارات اسلامی) قایل می شود تنها یک دروغ ساختگی برای رسانه ها بوده است. موردی که به خلیفه ابراهیم مربوط می باشد روشنگر این واقعیت است: در ماه می ۲۰۱۳، هنگامی که جان مک کین با ارتش آزاد سوریه ملاقات داشت، او هم زمان عضو ستاد فرماندهی به اصطلاح میانه رو و رهبر جبهه «افراطی ها» بود (۶). علاوه بر این، یک نامه از جنرال سلیم ادريس، فرمانده ستاد فرماندهی ارتش آزاد سوریه، مورخه ۱۷ جنوری ۲۰۱۴، تأیید می کند که فرانسه و ترکیه مقادیری مهمات فرستاده اند که یک سوم آن برای ارتش آزاد سوریه و دو سوم برای القاعده با میانجیگری ارتش آزاد سوریه اختصاص داشته است. حقانیت نامه سفیر سوریه به شورای امنیت که این موضوع را مطرح کرده بود، از سوی هیأت نمایندگی فرانسه مردود شناخته نشد (۷).

جان مک کین و ستاد فرماندهی ارتش آزاد سوریه. در جلوی صحنه سمت چپ، ابراهیم البدری نشسته و سناتور با او در حال حرف زدن است. فرد بعدی، با عینک، بریگادیه جنرال سلیم ادريس است.

با آگاهی به چنین وضعیتی، روشن است که رفتار برخی قدرت های ناتو و شورای همکاری خلیج (خلیج فارس) طی ماه اگست ۲۰۱۴ از یک موضع پشتیبانی سری، گسترده و دائمی به یک موضع خصمانه تغییر کرده است. چرا؟

نظریه برژینسکی درباره جهاد طلبی

برای درک اهمیت تغییر جهتی که عربستان سعودی — و شاید ایالات متحده — در حال تکوین بخشیدن به آن هستند، باید به ۳۵ سال پیش بازگردیم. از سال ۱۹۷۹، واشینگتن به مدد مشاور امنیت ملی زبیبگنیو برژینسکی، تصمیم گرفت

تا برای مقابله با گسترش و نفوذ شوروی از اسلام سیاسی پشتیبانی کند و سیاست پشتیبانی از اخوان المسلمین علیه جمال عبدالناصر را در پیش گیرد.

برژینسکی تصمیم گرفت که «انقلاب اسلامی» گسترده ای از افغانستان (که در آن دوران توسط رژیم «کمونیست» نور محمد تره کی — به فتح ت و ر — اداره می شد)، و ایران، که خود او بازگشت امام روح الله خمینی را سازماندهی کرد. سپس، این انقلاب اسلامی می بایستی به جهان عرب گسترش یافته و جنبش های ملی را که با اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی متحد بودند، از میان ببرد.

عملیات در افغانستان به شکل غیر منتظره ای موفقیت آمیز بود: جهاد طلبان اتحادیه جهانی ضد کمونیست (۸) از بین اخوان المسلمین استخدام شده بودند و مدیریت آنها را نیز میلیاردر ضد کمونیست اسامه بن لادن به عهده داشت و اردوی تروریستی او دولت افغانستان را مجبور کرد که از شوروی ها درخواست کمک کند. ارتش سرخ نیز وارد دامی شد که در افغانستان برای آنها تدارک دیده بودند و طی پنج سال به طول انجامید و موجب تسریع فروپاشی اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی شد. [دید نویسنده از لحاظ توالی تاریخی، قرین به حقیقت نیست. زیرا رژیم خلق و پرچم که هیچ گاهی کمونیستی هم نبودند، در آغاز در زیر ضربات ویرانگر جنبش های خود به خودی خلق ما علیه مظالم، خونریزیها کشتار ها و وابستگیهای تهوع آور خلقی- پرچمی ها، چنان پرشتاب در مسیر نابودی قرار گرفت که روسها به ناگزیر مجبور به فرستادن نیروی نظامی برای حفظ آن دهاره مزدور و جنایتکار شدند. احزاب و ایسته به پاکستان و ایران در بستر آن جنبش های خود به خودی بود که امکان ایجاد و بقاء یافته، زمینه نفوذ عناصر استخباراتی غرب را زیر پوشش اسلام سیاسی مساعد ساختند؛ نه عکس آن که ادعای نویسنده است- ویراستار پورتال]

ولی عملیات تدارک دیده شده برای ایران، به عکس به مصیبت انجامید: برژینسکی مات و مبهوت شده بود زیرا خمینی آن فردی نبود که به او معرفی کرده بودند — پیر مردی که می خواهد املاک توقیف شده اش را از شاه پس بگیرد — بلکه خمینی یک ضد امپریالیست [در اینجا باز هم نویسنده نرفت ظاهری از امریکا را با ضد امپریالیزم بودن خلط می نماید- ویراستار پورتال] واقعی از آب درآمد. کمی پس از این واقعه، کلمه «اسلامگرا» برای یکی و دیگری به معنای یگانه ای نبود، در نتیجه برژینسکی بر آن شد تا بین سنی های خوب (همکاران) و شیعه های بد (ضد امپریالیست) تفکیک قائل شود، و مدیرین اولی ها را به عربستان سعودی واگذار کرد.

سرانجام، با توجه به اتحاد نوین بین واشینگتن و سعودی ها، رئیس جمهور جیمی کارتر طی سخنرانی درباره وضعیت اتحاد در ۲۳ جنوری ۱۹۸۰ اعلام کرد که از این پس دسترسی به نفت خلیج (خلیج فارس) برای امنیت کلی ایالات متحده اهمیت ویژه ای خواهد داشت.

از این تاریخ، جهاد طلبان برای وارد آوردن هر ضربه شومی علیه شوروی ها (و سپس روس ها) و علیه رژیم های ناسیونالیست یا نافرمان عرب مأموریت یافتند. این دوران از اعلام اتهام علیه جهاد طلبان در سوء قصد ساختگی ۱۱ سپتمبر شروع شد و تا اعلام مرگ دروغین اسامه بن لادن در پاکستان (۲۰۰۱-۲۰۰۱) ادامه یافت و موجب پیچیده شدن مسائل گردید. اصل موضوع بر محور انکار هر گونه رابطه با جهاد طلبان بود تا بتوانند متعاقباً از آنها به عنوان بهانه برای مداخلاتشان بهره برداری کنند. این موضوع در سال ۲۰۱۱ با همکاری رسمی بین جهاد طلبان و ناتو در لیبی و در سوریه به روشنی آشکار شد.

تغییر جهت سعودی ها در ماه اگست ۲۰۱۴

در طول ۳۵ سال، عربستان سعودی تمام جریان های سیاسی مسلمان سنی مذهب (۱) را که الگوی اقتصادی ایالات متحده را با اسلام سازگار تشخیص می دادند (۲) و با اسرائیل نیز موافقتنامه ای به امضا رسانده و متعهد می شدند که موجودیت آن را زیر علامت سؤال نخواهند برد (۳)، تأمین مالی کرد و به آنها اسلحه داد.

در طول ۳۵ سال، اکثریت عظیم توده های سنی مذهب تبتانی بین جهاد طلبان و امپریالیست ها را ندیده گرفتند. عربستان سعودی با تمام حرکات آنها و هر آنچه را که به آنها نسبت دادند اعلام همبستگی کرد. سرانجام، وهابیت را به عنوان اسلام اصیل به رسمیت شناخت، اگر چه اماکن مقدس را در عربستان سعودی تخریب می کردند.

عربستان سعودی در دوران «بهار عرب» شگفت زده می دید که واشینگتن به قطر و اخوان المسلمین نقش هائی واگذار کرده، ولی او به این میهمانی دعوت نشده است. به زودی عربستان سعودی در رقابت با دوحه برای پشتیبانی از جهاد طلبان در لیبیا و به ویژه در سوریه وارد کارزار شد.

علاوه بر این شاه عبدالله اقتصاد مصر را نجات داد، وقتی که جنرال عبدالفتاح آل سیسی به عنوان رئیس جمهور مصر انتخاب شد و نسخه ای کامل از پرونده پولیس در رابطه با اخوان المسلمین را برای او و اماراتی ها فرستاد. با این وجود در چهار چوب مبارزه علیه اتحادیه (اخوان المسلمین)، جنرال آل سیسی در فیروزی ۲۰۱۴ طرح دقیق اخوان المسلمین را برای کسب قدرت در ریاض و ابو ظبی را کشف و اطلاع داد. طی چند روز توطئه چینان بازداشت شدند و اعتراف کردند، از سوی دیگر عربستان سعودی و امارات متحده عربی، قطر پدر خوانده اخوان المسلمین را تهدید کردند که اگر اخوان المسلمین را فوراً رها نکنند، مورد تخریب قرار خواهد گرفت.

ریاض به زودی کشف می کند که امارات اسلامی نیز پس از تسخیر یک سوم عراق برای حمله به عربستان نقشه کشیده است.

ساخته های ایدئولوژیک ۳۵ ساله توسط امارات و مصر از هم فروپاشید. ۱۱ اگست، امام جماعت دانشگاه الزهراء، احمد الطیب قویاً امارات اسلامی و القاعده را محکوم کرد. در ادامه این سخنرانی، فردای آن روز، مفتی اعظم مصر، شوقی ابراهیم علام نیز آنها را محکوم کرد (۹).

۱۸ اگست و دوباره در ۲۲ همین ماه، ابو ظبی با همکاری قاهره تروریست ها را در طرابلس (لیبیا) بمباران کرد. برای نخستین بار، دو دولت سنی مذهب برای حمله به سنی های افراتی واقع در سومین کشور، با یکدیگر هم پیمان می شوند. هدف آنها چیزی نبود به جز اتحادیه عبدالحکیم بلحاج، شماره ۳ قدیمی القاعده که توسط ناتو به عنوان حاکم حکومت نظامی در طرابلس برگزیده شده بود (۱۰). گویا که این عملیات بی آن که واشینگتن از آن آگاه شده باشد به اجراء گذاشته شده است.

در ۱۹ اگست، مفتی اعظم عربستان سعودی، شیخ عبدالعزيز آل الشیخ بر آن شد تا سرانجام جهاد طلبان امارات اسلامی و القاعده را به عنوان «دشمن شماره ۱ اسلام» معرفی کند (۱۱).

پی آمدهای دگرگونی در رویکرد عربستان سعودی

دگرگونی در رویکرد عربستان به اندازه ای با شتاب صورت گرفت که بازیگران منطقه ئی فرصت انطباق خود را با وضعیت تازه پیدا نکرده اند، در نتیجه مبنی بر پرونده های مختلف در وضعیت متناقضی قرار گرفته اند. به طور کلی هم پیمانان واشینگتن امارات اسلامی در عراق را محکوم می کنند، ولی در مورد حضور آن در سوریه هنوز واکنشی نشان نداده اند.

با این وجود، موضعی که شگفت آورتر به نظر می رسد، این است که شورای امنیت در بیانیه ۲۸ جولای و در قطعنامه ۲۱۷۰ در ۱۵ اگست امارات اسلامی را محکوم دانسته است، در حالی که این سازمان جهاد طلب هنوز از پشتیبانی

های دولتی برخوردار است : نقص اصول و موازینی که در این قطعنامه مطرح شده، نفت ربوده شده عراق توسط امارات اسلامی از راه ترکیه عبور می کند. نفت ربوده شده در بندر جیحان بار تانکرهای نفتی می شود و با یک توقف در اسرائیل، راهی اروپا می شود. تا کنون نام شرکت های نفتی مشخص نشده ولی مسؤلیت ترکیه و اسرائیل در این معاملات کاملاً روشن است. قطر به سهم خود همچنان به بسیاری از شخصیت های اخوان المسلمین پناه داده و هنوز از امارات اسلامی پشتیبانی می کند.

گردهمآیی وزرای امور خارجه عربستان سعودی، امارات متحده عربی، مصر، قطر و... در جده به تاریخ ۲۴ اگست ۲۰۱۴، برای مقابله علیه امارات اسلامی.

طی مصاحبه مطبوعاتی، وزرای امور خارجه روسیه و سوریه، سرگئی لاورف و ولید معلم برای تشکیل یک جبهه ضد تروریستی فراخواندند. با این وجود ایالات متحده در حالی که عملیات زمینی در خاک سوریه را به همکاری بریتانیا پی گیری می کند («نیروی مداخله سیاه» (۱۲)) از پیوستن به جمهوری عرب سوریه امتناع کرد و همچنان خواستار استعفای بشار اسد شد.

شکاف به وجود آمده، به ۳۵ سال سیاست سعودی پایان داد و به رویارویی ریاض و آنکارا انجامید. از این پس، حزب کرد ترکیه و سوریه، حزب کار کردستان که همواره از سوی واشینگتن و بروکسل به عنوان سازمانی تروریستی شناسایی می شد، در مقابله با امارات اسلامی از پشتیبانی پنتاگون برخوردار خواهد بود.

در واقع خلاف گزارشات ابهام آمیز رسانه های آتلانتیست، مبارزان کرد ترکیه و سوریه از حزب کار کردستان بودند که در روزهای اخیر به پشتیبانی نیروی هوایی ایالات متحده از پیش روی امارات اسلامی جلو گیری کردند و نه پیشمرگان دولت محلی کردستان عراق.

نتیجه گیری موقت

مشکل بتوانیم تشخیص دهیم که وضعیت کنونی را باید واقعی و یا صحنه آرائی تلقی کنیم. آیا ایالات متحده واقعاً می خواهد امارات اسلامی را که خود او به وجود آورده بود و احتمالاً از کنترلش خارج شده، از بین ببرد، و یا تضعیف کند — و با حفظ آن در آینده به عنوان ابزار سیاسی مورد استفاده قرار دهد؟ آیا آنکارا و تل آویو به حساب واشینگتن یا علیه واشینگتن از امارات اسلامی پشتیبانی می کنند، و یا روی اختلافات درونی ایالات متحده بازی می کنند؟ آیا

سعودی ها برای نجات رژیم سلطنتی شان تا اتحاد با ایران و سوریه پیش خواهند رفت و حفاظت از اسرائیل را رها خواهند کرد ؟

[Thierry Meyssan](#)

" border="0" height="24" width="24">" border="0" height="24" width="24">

- [1] « [Le Congrès US vote secrètement l’envoi d’armes en Syrie](#) », *Réseau Voltaire*, 29 janvier 2014.
- [2] « [L’ÉIIL est commandé par le prince Abdul Rahman](#) », *Réseau Voltaire*, 3 février 2014.
- [3] « [La Syrie devient « question de sécurité intérieure » aux USA et dans l’UE](#) », *Réseau Voltaire*, 8 février 2014.
- [4] « [Washington coordonne la guerre secrète contre la Syrie](#) », *Réseau Voltaire*, 21 février 2014.
- [5] « [The Burial Brigade of Homs : An Executioner for Syria’s Rebels Tells His Story](#) », par Ulrike Putz, *Der Spiegel*, 29 mars 2012. Version française in « [Les dernières manœuvres de Washington et de ses alliés européens, turcs et arabes](#) », par Pierre Khalaf, *New Orient News*, *Réseau Voltaire*, 10 avril 2012.
- [6] « [John McCain, le chef d’orchestre du « printemps arabe », et le Calife](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 18 août 2014.
- [7] « [Résolution 2165 et débats \(aide humanitaire en Syrie\)](#) », *Réseau Voltaire*, 14 juillet 2014.
- [8] « [La Ligue anti-communiste mondiale, une internationale du crime](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 12 mai 2004.
- [9] « [Le grand mufti d’Égypte condamne l’État islamique en Irak](#) », *Radio Vatican*, 13 août.
- [10] « [Comment les hommes d’Al-Qaida sont arrivés au pouvoir en Libye](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 6 septembre 2011.
- [11] « [Déclaration du mufti du Royaume sur l’extrémisme](#) », *Agence de presse saoudienne*, 19 août 2014.
- [12] « [SAS and US special forces forming hunter killer unit to ‘smash Islamic State’](#) », par Aaron Sharp, *The Sunday People (The Mirror)*, 23 août 2014.